

РЕШЕНИЕ

№ 21422

гр. София, 21.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8043** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).
Образувано е по жалба на М. Н. Г. - Н., с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № РД30 - 4448/28.07.2023г. на председателя на ДА"ТО", с която на основание чл. 19г, ал.1, т.7 и ал.2, чл. 19е, ал.1, т. 1 и ал. 2 от ЗСРС, при условията на §104 от ПЗР на ЗИД на ЗМВР , чл. 226, ал.1, т. 7, буква "е", хипотеза втора във вр. с ал. 5, хипотеза втора от ЗМВР и §29, ал. 4 и ал. 5 от ПЗР към ЗИД на ЗСРС е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката от длъжността "старши експерт" IV степен, при обективна невъзможност да изпълнява задълженията си, поради отнемане на разрешение за достъп до класифицирана информация.
С жалбата се иска отмяна на заповедта като неправилна и незаконосъобразна, несъответстваща на целта на закона, постановена в нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Правят се възражения, че не е спазена разпоредбата на чл. 226, ал. 5 от ЗМВР , а именно, че прекратяване на служебното правоотношение се допуска само, ако служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност или ако няма друга длъжност, подходяща за него. Жалбоподателката твърди, че не е била уведомявана по никакъв начин, че в ДА"ТО" няма друга подходяща длъжност, която може да заеме. Поддържа твърдения за допуснати процесуални нарушения при провеждане на изследване във ВМА по Наредба № 6 от 2003 г., както и незаконосъобразност на отнемането на разрешението за достъп до класифицирана информация. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Р.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.
Ответникът –председателят на ДА"ТО", чрез юрисконсулт Л. и юрисконсулт Г., прави искане за

оставяне на жалбата без уважение като неоснователна. В заповедта изрично е записано, че всички длъжности

в

ДА“ТО“

изискват разрешение за достъп до класифицирана информация. Отнемането на разрешението за достъп до класифицирана информация е влязло в сила и възраженията по процедурата са неоснователни. Заповедта е издадена от компетентен орган, не се допуснати съществени процесуални нарушения, нито нарушение на материалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, не участва в съдебното производство.

Административен съд София – град, след преценка на становищата на страните и въз основа на доказателствата по делото, прие за установено от фактическа страна следното:

М. Н. Г. – Н. е заемала длъжността старши експерт IV степен в ДА“ТО“. Издаденото й разрешение за достъп до класифицирана информация е отнето, на основание чл. 11, ал.1, т.1 от чл. 59, ал.1, т.1 във вр. с чл. 40, ал.1, т. 7 и т. 8 и чл. 42, ал.1, т. 4 от ЗЗКИ с акт № 4/13. 07. 2023г. на председателя на ДА“ТО“. В законоустановения срок, съгласно чл. 63 от ЗЗКИ не е подадена жалба срещу отнемането на разрешението за достъп до класифицирана информация и същото е влязло в сила.

Впоследствие е обжалвано след срока с искане за прогласяване на неговата нищожност. ДКСИ е приела, че жалбата е просрочена и на основание чл. 64, ал.1 от ЗЗКИ е върнала жалбата с решение № 70 – II – 5/12.11.2024 г. на ДКСИ, оставено в сила с Решение № 4000/15. 04. 2025 г. по адм. дело № 11427/2024 г. на ВАС на РБ.

Със Заповед № РД30-4094/13. 07. 2023г. на председателя на ДАТО жалбоподателката е временно отстранена от длъжност. Изложени са мотиви, че за всички длъжности в ДА“ТО“ се изисква достъп до класифицирана информация и не може да се приложи реда по чл. 7, ал.1, т. 3 от Наредба №8121з – 310/17. 07. 2014г. за преназначаване на държавните служители в МВР.

Със Заповед № РД30 - 4448/28.07.2023г. на председателя на ДА"ТО", на основание чл. 19г, ал.1, т. 7 и ал.2, чл. 19е, ал.1, т. 1 и ал. 2 от ЗСРС, при условията на §104 от ПЗР на ЗИД на ЗМВР , чл. 226, ал.1, т. 7, буква "е", хипотеза втора във вр. с ал. 5, хипотеза втора от ЗМВР и §29, ал. 4 и ал. 5 от ПЗР към ЗИД на ЗСРС е прекратено служебното правоотношение на М. Н. Г. - Н. от длъжността "старши експерт" IV степен, при обективна невъзможност да изпълнява задълженията си, поради отнемане на разрешение за достъп до класифицирана информация.

В мотивите на заповедта е посочено, че отнемането на разрешението за достъп до класифицирана информация е влязло в сила. В ДА“ТО“ няма длъжност, която да не изисква разрешение за достъп до класифицирана информация.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл.19г, ал.1, т.1 и т.7, чл. 19е, ал.1, т.1 и ал. 4 от ЗСРС, вр. чл.227 ЗМВР.

Спазено е изискването за писмена форма, изложени са мотиви. В заповедта е посочено и фактическото основание за издаването й - влязъл в сила акт за отнемане № 4/13.07. 2023 г. на разрешение за достъп до класифицирана информация на М. Н. Г. – Н..

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Противно на твърденията в жалбата, съдът приема за изпълнена процедурата по чл. 226, ал. 5 от ЗМВР, която допуска прекратяване на служебните правоотношения в случаите по ал. 1, т. 3, 5 и т. 7, букви "е" и "ж" във връзка с чл.153, ал. 3, т. 1 само ако служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност или ако няма друга длъжност, подходяща за него. В хода на съдебното производство са представени доказателства, че в ДА "ТО" няма длъжности, за които да не се изисква разрешение за достъп до класифицирана информация. За това обстоятелството жалбоподателката е уведомена, видно от текстовете на заповедта за временно отстраняване от длъжност и на процесната заповед.

Правилно е приложен и материалния закон.

Правното основание, на което ответникът е прекратил правоотношението е чл. 226, ал. 1, т. 7, б. „е“ хипотеза втора от ЗМВР („обективна невъзможност да изпълнява задълженията си, поради отнемане на разрешение за достъп до класифицирана информация“). Необходимо условие е разрешението за достъп да е било отнето, като решението за отнемане следва да е влязло в законна сила, към датата на прекратяване правоотношението. Съдът приема, че към 28.07.2023 г., когато е издадена процесната оспорена заповед, акт № 4/13. 07. 2023 г. на председателя на ДА "ТО" за отнемане на разрешението за достъп до класифицирана информация на жалбоподателката е влязъл в сила. Видно от писмо на служителя по сигурността на информацията в ДА "ТО" с изх. № 31-10763 от 27.07. 2023 г., в ДА "ТО" и в ДКСИ не е получена жалба от М. Н. Г.– Н. в срока по чл. 62 от ЗЗКИ срещу издадения акт за отнемане №4/13. 07. 2023 г. на разрешение за достъп до класифицирана информация. Актът е влязъл в сила на дата 27. 07. 2023 г. Заповедта е издадена след влизане в сила на акта на дата 28. 07. 2023 г. Установено и доказано е, че по отношение жалбоподателката е съществувало материалноправното основание за прекратяване на служебното правоотношение по смисъла на чл. 226, ал.1, т. 7, буква „е“, хипотеза втора от ЗМВР – отнето разрешение за достъп до класифицирана информация.

Разпоредбата на чл. 226, ал. 5 от ЗМВР предполага прекратяването на правоотношението по чл. 226, ал.1, т. 7, буква "е" от ЗМВР от изпълняване на условието „служителят да откаже да заеме друга предложена му длъжност или ако няма друга длъжност, подходяща за него“. Съдът приема, че ответникът установи и доказва, че в ДА „ТО“ няма длъжност, за изпълняването на която да не се изисква достъп до класифицирана информация.

Горепосоченото обосновава извод за неоснователност на жалбата. Съдът не констатира да са допуснати нарушения, съставляващи основания по смисъла на чл.146 АПК за отмяна на заповедта.

При този изход на правния спор на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева.

Воден от горните мотиви, Административен съд София - град, Първо отделение, 43 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Н. Г. - Н., с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № РД30 - 4448/28.07.2023г. на председателя на ДА "ТО", с която на основание чл. 19г, ал. 1, т. 7 и ал.2, чл. 19е, ал.1, т. 1 и ал. 2 от ЗСРС, при условията на §104 от ПЗР на ЗИД на ЗМВР , чл. 226, ал.1, т. 7, буква "е", хипотеза втора във вр. с ал. 5, хипотеза втора от ЗМВР и §29, ал. 4 и ал. 5 от ПЗР към ЗИД на ЗСРС е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката от длъжността "старши експерт" IV степен, при обективна невъзможност да изпълнява

задълженията си, поради отнемане на разрешение за достъп до класифицирана информация.

ОСЪЖДА М. Н. Г. – Н., ЕГН [ЕГН] да заплати на ДА „ТО“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: